

Mál nr. 167/2020**M og
V v/ábyrgðartryggingar ökutækisins X****Mögulegur réttur til miskabóta vegna umferðarslyss 25. júlí 2018.****Gögn.**

Málskot mótttekið 13. maí 2020 ásamt fylgigögnum og athugasemdum dags. 26. maí 2020.
Bréf V dags. 25. maí 2020.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M varð fyrir bifreiðinni X þegar hún gekk yfir akbraut gegn grænu ljósi fyrir gangandi vegfarendur. Bifreiðinni X var ekið í vinstri beygju frá Skeifunni inn á Grensásveg, einnig gegn grænu ljósi. M kveðst hafa verið að ganga frá Fellsmúla yfir Grensásveg til austurs gegn grænu gönguljósi og þegar hún hafi verið komin á vinstri akrein Grensásveg hafi bifreiðinni X verið ekið á sig. Einnig lýsir M því þannig að annarri bifreið hafi verið ekið inn á Grensásveg rétt fyrir aftan hana rétt á undan, úr sömu akstursátt og bifreiðin X. Framburður ökumanns bifreiðarinnar X er þannig í lögregluskýrslu að hún hafi verið að keyra af stað á lítilli ferð í þá akstursstefnu þegar hún hafi allt í einu séð bleika úlpu fyrir framan sig. Ökumaður X kveðst hafa bremsað töluvert áður en hún lenti á M, en að hún hafi ekið á um 15 km/klst hraða. Vitni á vettvangi lýsa atvikum með sambærilegum hætti en eitt þeirra nefnir að M hafi verið að tala í síma.

M telur að háttsemi ökumanns bifreiðar X hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi í skilningi a.liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Þar vísar M sérstaklega til þess að ökumaður bifreiðar X hafi ekki verið að fylgjast með umferð og gangandi vegfarendur eigi að geta treyst því að geta gengið yfir akbraut gegn grænu ljósi. Einnig vísar M til dóms Héraðsdóms Reykjaness í máli nr. S-651/2018 þar sem M telur málavexti hafa verið keimlíka og fallist er á greiðslu miskabóta vegna stórkostlegs gáleysis ökumanns sem ók bifreið á ganandi vegfaranda sem var að ganga yfir gangbraut gegn grænu gönguljósi. M bendir á að þó hún hafi ekki slasast eins alvarlega og tjónþoli í því máli sé tilviljun ein að þannig hafi ekki farið.

V hefur hafnað greiðslu miskabóta á þeim grundvelli að háttsemi ökumanns bifreiðar X hafi ekki falið í sér stórkostlegt gáleysi. V bendir á að meta verði háttsemina með hliðsjón af öllum aðstæðum og hafi ökumaður X ekið á mjög litlum hraða og hafi hún einnig reynt að bremsa þegar hún sá M. V telur M ekki hafa sýnt fram á að háttsemi ökumanns bifreiðar X hafi falið í sér það verulega frávik frá því sem ætlast mátti til af henni við akstur gegn grænu ljósi.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 4. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987 ber vegfarendum að sýna tillitsemi og varúð svo að eigi leiði til hættu eða valdi tjóni eða óþægindum. Ökumaður bifreiðar X ók gegn grænu ljósi í vinstri beygju áleiðis suður Grensásveg þegar hún ók bifreiðinni á M sem var gangandi, einnig gegn grænu ljósi, yfir Grensásveg til austurs. Báðum vegfarendum bar að sýna tillitsemi, en á ökumanni bifreiðarinnar X hvíldi þó nokkuð meiri aðgæsluskylda þar sem hún ók í vinstri beygju inn á Grensásveg þar sem grænt gönguljós logaði. Verður háttsemi hennar, að hafa ekki tekið eftir M, metin henni til nokkurs gáleysis. Með hliðsjón af aðstæðum öllum verður þó ekki fallist á að háttsemin hafi falið í sér það verulega frávik frá eðlilegri aðgæsluskyldu að hún teljist vera stórkostlegt gáleysi í skilningi skilningi a.liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 og telst tilvitnaður héraðsdómur ekki ótvírætt fordæmi um túlkun hugtaksins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á miskabótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 23. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.